

SST- 11
SZCZEGÓŁOWE SPECYFIKACJE TECHNICZNE
ROBOTY ELEWACYJNE **kod CPV 45410000-4**

1. WSTĘP.

1.1. Przedmiot SST.

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót elewacyjnych w zadaniu pod nazwą:

**PRZEBUDOWA, NADBUDOWA I ROZBUDOWA ISTNIEJĄCEGO BUDYNKU
EDUKACYJNEGO (SZKOŁY) ORAZ ZMIANA SPOSOBU UŻYTKOWANIA NA BUDYNEK BIUROWY
NIEWODNA - dz. nr 908**

1.2. Zakres stosowania SST.

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST.

Roboty, których dotyczy specyfikacja, obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie elewacji

Zakres robót :

- a) usunięcie istniejącego odpadającego tynku zewnętrznego
 - b) demontaż istniejących drzwi i 2 okien opisanych na rzutach oraz częściowe ich zamurowanie
 - c) roboty demontażowe niezbędne przy termomodernizacji (parapety zewnętrzne, rury spustowe, instalacja odgromowa)
 - d) ocieplenie ścian metodą lekką moką styropianem samogasnącym
 - gr. 15 cm ściany niedocieplone, 10 cm ściany windy,
 - gr. 4 cm ościeża
 - e) wyprawa elewacyjna - tynk silikonowo-sylikatowy, baranek - ziarno 2.0 mm, kolorystyka zgodnie z rysunkiem elewacji
 - f) montaż nowych parapetów zewnętrznych i instalacji odgromowej,
 - h) montaż 2 nowych okien, drzwi wejściowych - 1 szt. (zgodnie z oznaczeniem na rysunkach)
 - i) montaż nowych obróbek blacharskich i obróbki ścian szczytowych
 - j) montaż rur spustowych
- Należy zamontować nowe rury spustowe biorąc pod uwagę projektowaną grubość docieplenia ścian. Rury spustowe montować do warstwy konstrukcyjnej ściany.

Izolacja termiczna ścian zewnętrznych

Dla docieplenia ścian przyjęto metodę lekką-moką. Metoda polega na przyklejeniu płyt styropianowych, który ma charakter montażowy, tzn. zapewnia płaskie przyleganie płyt do podłoża i utrzymuje je do czasu montażu mocowania mechanicznego, które przenosi wszystkie obciążenia. Mocowanie mechaniczne wykonane kołkami z tworzywa sztucznego.

Przy docieplaniu ścian należy przestrzegać poniższej kolejności :

- prace przygotowawcze,
- przyklejenie płyt styropianowych
- mocowanie mechaniczne płyt styropianowych
- naklejenie siatki z włókna szklanego,
- wykonanie warstwy elewacyjnej,
- ponowny montaż rur spustowych

Przy dociepleniu ścian metodą lekką moką należy ściśle przestrzegać szczegółowych wymagań dotyczących podłoża, warunków atmosferycznych, sprzętu, technologii wykonywania poszczególnych warstw, a także jakości materiałów i wytycznych systemowych.

Cokół: tynk mozaikowy - RAL8002

Montaż instalacji odgromowej - zgodnie z projektem instalacji elektrycznych

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami Inżyniera.

2. MATERIAŁY.

2.1. Wymagania ogólne

2.1.1. Wszelkie materiały do wykonywania elewacji powinny odpowiadać wymaganiom zawartym w normach państwowych lub świadectwach ITB dopuszczających dany materiał do powszechnego stosowania w budownictwie.

Przekrój przez warstwy systemu dociepleń :

1. Ocieplana ściana budynku
2. Zaprawa klejąca do styropianu
3. Płyta styropianowa gr 8 cm
4. Zaprawa zbrojąca
5. Siatka zbrojąca
6. Zaprawa zbrojąca
7. Podkład gruntujący pod tynki
8. Tynk akrylowy
9. Farba egalizacyjna

2.2.0 Materiały do termorenowacji

2.2.1 Zaprawa klejowo- szpachlowa –

Sucha mieszanka z dodatkiem żywic syntetycznych i innych składników ulepszających właściwości użytkowe. Przeznaczona do wykonania warstwy zbrojonej tkaniną szklaną. Może być używana także do przyklejania płyt styropianowych do podłoża

2.2.2. Zaprawa klejowa

Sucha mieszanka z dodatkiem żywic syntetycznych i innych składników ulepszających właściwości użytkowe. Przeznaczona do przyklejania płyt styropianowych .

2.2.3. Płyty styropianowe

PLYTY STYROPIANOWE EPS 70 – 040 FASADA

EPS-EN 13163-T2-L2W2-S1-P3-BS115-CS(10)70-DS(N)2-DS(70,-)2-TR100, gdzie:

EPS – płyty styropianowe 70 – naprężenie ściskające przy 10 % odkształceniu

040 – maksymalne wymagane wartości deklarowane współczynnika przewodzenia ciepła, odpowiednio 1D , o wymiarach nie większych niż 600 x 1200 mm, o odpowiedniej strukturze i krawędziach bez wyszczerbień i , cięte z bloku po odpowiednim okresie sezonowania

2.2.4. Tkanina szklana (siatka szklana)

Zaimpregnowana fabrycznie środkiem uodparniającym na działanie alkaliów tkanina szklana o wymiarach oczek 3-3 x 5 _6 mm i splocie uniemożliwiającym przesuwanie włókien.

2.2.5. Podkład tynkarski

Gotowy do użycia środek gruntujący, odporny na działanie czynników atmosferycznych przeznaczony pod tynki mineralne i akrylowe.

2.2.6. Tynk mineralny

Sucha mieszanka tynkarska mineralna z dodatkiem polimerów, do wykonania szlachetnych tynków białych lub barwnych

2.2.7. Materiały dodatkowe

Podkład gruntujący , zaprawa szpachlowa , Zaprawa tynkarska , farba egalizacyjna.

2.2.8. Materiały uzupełniające

Kółki rozporowe, podkładki wyrównujące pod profile cokołowe, złącza profili cokołowych, profile cokołowe , profile narożnikowe, profile dylatacyjne, profile przyściennne, taśmy i masy uszczelniające.

2.3. Pakowanie.

Płyty styropianowe układa się w stosy o pojemności 0,5-3,6 m³, przy czym wysokość stosu nie powinna być wyższa niż 1,2 m. Na opakowaniu powinna być naklejona etykieta zawierająca nazwę zakładu, oznaczenie, nr partii, datę produkcji, ilość i pieczętkę pakowacza.

2.. Przechowywanie

Płyty styropianowe należy przechowywać w opakowaniu z dala od źródeł ognia.

3. SPRZĘT

Roboty można wykonać ręcznie lub przy użyciu dowolnego typu sprzętu.

4. TRANSPORT.

Płyty styropianowe należy przewozić w opakowaniu z zachowaniem przepisów BHP i ruchu drogowego.

5. WYKONANIE ROBÓT.

Płyty izolacji termicznej muszą stanowić równą płaszczyznę. Podłoża o nierównościach większych niż 1cm. należy wyrównać przy użyciu zaprawy wyrównująco – szpachlowej

Co najmniej 40 cm ponad powierzchnią terenu należy zamocować na ścianie profil cokołowy stosując co najmniej 3 kołki na 1mb.

5.1. Mocowanie i klejenie izolacji

Odpowiednio przygotowaną zaprawę klejącą, należy nakładać na poszczególne płyty styropianowe metodą pasmowo punktową.

Szerokość pasma zaprawy klejącej ułożonej wzdłuż obwodu płyty powinna wynosić co najmniej 3 cm. na pozostałej powierzchni zaprawę należy nakładać plackami o średnicy 8-12 cm. Łączna powierzchnia nałożonej zaprawy klejącej powinna obejmować co najmniej 40% płyt

Przy klejeniu płyt do podłożu równych i gładkich metodą płaszczyznową należy klej nakładać na płyty styropianowe i przeczesać pacę zębatą 10x10 mm. Po nałożeniu zaprawy klejącej płyty należy bezzwłocznie przyłożyć do ściany w odpowiednim miejscu i docisnąć do uzyskania równej powierzchni z sąsiednimi płytami.

Płyty należy układać mijankowo szczelnie dosuwając do poprzednio przyklejonych. Nie wcześniej niż po 3 dniach od przyklejenia płyt styropianowych, szczeliny między płytami szersze niż 2 mm. należy wypełnić paskami styropianu lub dokładnie wypełnić pianką poliuretanową. W przypadku nierówności ułożenia płyt styropianowych ich powierzchnie należy wyrównać przez przetarcie papierem ściernym nałożonym na pacę tynkarską.

Należy zwrócić szczególną uwagę na pozostawienie prostych krawędzi przy narożach ścian oraz otworów drzwiowych i okiennych. Powierzchnię styropianu należy dokładnie oczyścić z powstałego pyłu.

Płyty styropianowe należy dodatkowo zamocować poprzez zastosowanie kołków rozporowych. Ich długość należy dobrać uwzględniając grubość płyty styropianowej warstwy kleju, ewentualnie starego tynku i wymaganej głębokości kotwienia w ścianie. Otwory w materiałach drążonych i betonie komórkowym należy wykonywać wiertarkami bez użycia udaru.

Przy narożach otworów drzwiowych i okiennych na styropianie należy nakleić pod kontem 45° kawałki tkaniny zbrojącej o wymiarach 35x20 cm. Zapobiega to powstawaniu rys i pęknięć na elewacji budynku.

Naroża przy zbiegu ścian budynku, a także przy otworach drzwiowych i okiennych należy wzmocnić przez zastosowanie profili narożnych z siatką zbrojącą osadzonych na klej. Zaprawę klejąco-zbrojącą, należy nanosić na powierzchnię płyt styropianowych ciągłą warstwą pasmami o szerokości tkaniny zbrojącej i przeczesać kielnią zębatą 10x10 mm. W przygotowaną warstwę zaprawy, przy użyciu pacy wygładzającej wciskać natychmiast tkaninę zbrojącą i równo zaspachlować.

Tkanina powinna być równomiernie napięta, nie wykazywać sfałdowań i być całkowicie zatopiona w masie kleju. Warstwa zbrojona pojedynczą tkaniną powinna mieć grubość 3-5 mm. Sąsiednie pasy tkaniny należy układać na zakład ok. 10 cm.

5.2. Wykonanie elewacji

W normalnych warunkach pogodowych po 2-3 dniach nanieść szczotką lub wałkiem jedną warstwę odpowiednio dobranego podkładu tynkarskiego do rodzaju tynku zewnętrznego

Po wyschnięciu podkładu tynkarskiego tj. po ok. 24h można przystąpić do nakładania tynku.

Przygotowany tynk należy nakładać warstwą o grubości wynikającej z uziarnienia, przy pomocy pacy ze stali nierdzewnej. Nadmiar tynku należy dokładnie zebrać na grubość kruszywa fakturującego zwracając szczególną uwagę na połączenie tynku na poszczególnych obszarach roboczych. Powierzchnię tynku o fakturze baranka należy zacierać ruchem kołowym, .

Do fakturowania należy używać pacy z tworzywa sztucznego.

Przy elewacjach o różnych kolorach lub powierzchniach niemożliwych do wykonania w sposób ciągły, tynk należy nakładać na wyodrębnionych powierzchniach ograniczonych poprzez naklejenie taśmy samoprzylepnej.

W celu uzyskania optymalnej ochrony wypraw tynkarskich przed wpływem warunków atmosferycznych oraz zachowania jednorodności barwy, zaleca się tynki mineralne po wyschnięciu pokryć jednokrotnie FARBĄ EGALIZACYJNĄ w kolorze jak oznaczono na elewacjach.

6. KONTROLA JAKOŚCI.

6.1. Materiały do izolacji termicznej.

Wymagana jakość materiałów powinna być potwierdzona przez producenta przez zaświadczenie o jakości lub znakiem kontroli jakości zamieszczonym na opakowaniu lub innym równorzędnym dokumentem.

Materiały izolacyjne dostarczone na budowę bez dokumentów potwierdzających przez producenta ich jakość nie mogą być dopuszczone do stosowania.

Odbiór materiałów izolacyjnych powinien obejmować sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową oraz sprawdzenie właściwości technicznych tych materiałów z wystawionymi atestami wytwórcy. W przypadku zastrzeżeń co do zgodności materiału z zaświadczeniem o jakości wystawionym przez producenta powinien być on zbadany zgodnie z postanowieniami normy państwowej. Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów izolacyjnych, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom przedmiotowych norm.

Nie należy stosować również materiałów przeterminowanych (po okresie gwarancyjnym).

6.2. Wyniki odbiorów materiałów i wyrobów powinny być każdorazowo wpisywane do dziennika budowy.

7. OBMIAR ROBÓT.

Jednostką obmiarową robót jest m² powierzchni zaizolowanej. Ilość robót określa się na podstawie projektu z uwzględnieniem zmian zaaprobowanych przez Inżyniera i sprawdzonych w naturze.

8. ODBIÓR ROBÓT.

8.1. Odbiór robót izolacyjnych powinien się odbyć przed wykonaniem tynków i innych robót wykończeniowych. Podstawę do odbioru robót murowych powinny stanowić następujące dokumenty:

- a) dokumentacja techniczna,
- b) dziennik budowy,
- c) zaświadczenia o jakości materiałów i wyrobów dostarczonych na budowę,
- d) protokoły odbioru poszczególnych etapów robót zanikających,
- e) protokoły odbioru materiałów i wyrobów,
- f) wyniki badań laboratoryjnych, jeśli takie były zlecane przez Wykonawcę.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI.

Podstawę płatności stanowi ustalona ilość m² izolacji wg ceny jednostkowej, która obejmuje:

- dostarczenie materiałów,
 - przygotowanie i oczyszczenie podłoża,
 - zagruntowanie podłoża i położenie podkładu
 - wykonanie izolacji wraz z warstwą ochroną,
- uporządkowanie stanowiska pracy.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE.

Współczynnik przenikania ciepła PN-EN ISO 6946:1999(dawna norm PN-91/B-02020)

Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie.

Płyty styropianowe – PN EN 13163:2009 , PN-B_20130:1997.

Wełna mineralna (wgPN-EN 13162);

Polistyren ekstrudowany (wg PN-EN 13164);